

Saltadors de partit

Van ser de Falange i ara són del PSOE. Abans eren independentistes del PSAN i avui defensen a capa i espasa l'autonomisme més centralista. Els polítics dels Països Catalans, particularment els valencians, canvien molt de partit i de programa polític. La ideologia, per a molts d'ells, és un simple producte de mercat.

La carambola a tretze bandes facilitada pel PP i el CDS afecta també l'Ajuntament de Castelló, on la composició municipal és de 12 regidors del PSPV-PSOE, 9 del PP, 5 del CDS i 1 d'EU-UPV. L'alcaldia està en mans del PSPV-PSOE gràcies a un pacte que socialistes i centristes mantingueren *de facto* durant el primer any de legislatura i formalitzaren públicament en un ple extraordinari celebrat el passat mes d'octubre i mitjançant el qual el portaveu del CDS, Hipólito Beltrán, assolí la regidoria d'Urbanisme. Així, l'actual alcalde, Daniel Gozalbo, intentava assegurar-se l'alcaldia fins el 1991 i evitar una possible moció de censura.

De fet, les relacions entre centristes i socialistes sempre han estat molt més fluides que les de PP i CDS. Tot i així, els respectius grups municipals haurien d'acceptar la imposició de la coalició en una jugada dirigida des de Madrid i que donaria com a nou alcalde José Luis Gimeno, actual portaveu del PP, però sembla difícil, ja que Hipólito Beltrán, regidor i portaveu del CDS ha assegurat que no trencaran el pacte de govern que va signar amb els socialistes.

Quant a la possibilitat que el pacte entre el PP i el CDS pugui afectar a diversos municipis de Catalunya, en un principi es pensa que l'objectiu prioritari de l'acord és centrar-se en l'Ajuntament de Tarragona. «La ciutat de Tarragona —diu Antoni Fernández Teixidó, president del CDS a Catalunya— és una de les localitats que poden ser objecte de discussió entre el nostre partit i el PP, però no és una idea de caràcter immediat». Segons Fernández Teixidó, Espanya i Catalunya presenten dues situacions polítiques diferenciades, en concret per la presència de CiU en els consistoris del Principat. «He mantingut converses —diu Fernández Teixidó— amb Miquel Roca sobre el desgast del govern municipal del PSC-PSOE a Tarragona, però això no significa, inicialment, que hàgim d'establir cap acord amb CiU».

No obstant això, el CDS i el PP tenen previst fer un estudi, en base a unes condicions objectives, de la conveniència o no d'un canvi en el si del consistori tarragoní.

S'ha de recordar que Tarragona té com a alcalde Josep Recasens, del PSC-PSOE, i que una moció de censura promoguda pel CDS, PP i CiU podria fer canviar de signe el màxim càrrec del municipi. En concret, es parla de Joan Miquel Nadal, de CiU, com a possible candidat. □

Josep Ma. Perea.

Luis Berenguer Fuster.

I. L. Belda/E. Roig/E. Company

Pel PCE passà l'actual regidor d'Hivernada de l'Ajuntament d'Alacant pel PSOE, **José María Perea Soro**. Periodista, ex-president de l'Associació de la Premsa d'Alacant, ex-director general de Transports de la Generalitat, ex-diputat provincial i ex-director general de Turisme, Perea Soro, actual conseller del Banc d'Alacant-Banco Exterior, ha patit una gran metamorfosi ideològica. Antic membre de la branca nacionalista del PCE, al costat d'**Emèrit Bono** o **Ernest García**, Perea, que no firmà l'Estatut de Benicàssim, desobeint el seu partit, pel seu contingut «no suficientment valencianista», ara és un fidel seguidor del PSOE que lidera el president **Joan Lerma** i ex-companys de partit el qualifiquen de «periblaiver».

Procedent del desaparegut PSV, **Emèrit Bono** saltà, després d'una llarga militància a la vessant nacionalista del PCE-PCPV, al partit de González i Guerra. Però el canvi de fitxa de l'actual president del consell d'administra-

ció de la Caixa d'Estalvis de Sagunt i regidor socialista de l'Ajuntament de València fou una mica ràpid. L'ex-vice-rector de la Universitat de València i ex-diputat del PCE en dues legislatures, ingressà al PSOE a penes un mes després que encaçalara la llista del PCE valencià al Congrés de Madrid en les últimes legislatives. Una travessia idèntica a la de la seua ex-camarada **Pilar Brabo Castells**.

L'ex-governadora civil de Castelló i actual directora general de Protecció Civil al Ministeri de Matilde Fernández, ingressà al PSOE el 1984, després d'haver viscut més d'una dècada a la casa política de Santiago Carrillo. Ex-membre del Comitè Central comunista, diputada per Alacant en dues ocasions i sonada candidata al reemplaçament de **Dolores Ibarruri**, Pilar Brabo havia estat dirigent dels *renovadors*, un dels quals, **Carlos Alonso Zaldívar**, passà de ser dirigent de les batalles antiotianistes a secretari de l'ambaixada espanyola a Washington. Avui, la majoria d'aquells renovadors porten el carnet del carrer de Ferraz.

Juan Carlos Gimeno.

Manuel del Hierro.

Sopa de lletres

Alguns polítics valencians són autèntics saltadors de tanques. La llista podria obrir-se amb l'alacantí **Luis Berenguer Fuster**. Militant del PCE mentre estudiava a València, marxà després a un agrupament demòcrata i més tard ja era candidat al senat per la UCD, per acabar de diputat centrista. No massa temps després Berenguer ingressava en l'operació PAD del ministre **Fernández Ordóñez**, camí del futur aterratge al PSOE. Durant la seua estada a la UCD, Berenguer, acusat de marxista, demanà al PCE d'Alacant que destruïra l'antiga fitxa de comunista i que el partit diguera en un escrit

que mai havia estat entre les seues files.

Un cas semblant de polític en permanent viatge és el de **Francisco García Ortuno**, ex-regidor del Consistori d'Oriola. Ortuno ha canviat de sigles més que el temps aquest mes d'abril.

Als anys seixanta es reunia clandestinament amb l'extrema esquerra del Baix Segura, però, oberta la veda democràtica, agafava el carnet de la UCD, opció per la qual arribà a ser nomenat regidor. Poc segur de la seua ideologia, però desitjós de continuïtat, de la UCD entrava al CDS i continuava de regidor. Temps després, s'apunjava a la Fundació Social Demòcrata, futur PAD de Fernández Ordóñez, i amb ella obria la porta del PSOE, de nou de regidor. Al PSOE, després d'un fort conflicte municipal, el van destituir. Actualment, no se sap on milita, encara que les seues preocupacions per enfortir la democràcia no s'han apagat. Oriola compta amb un fum de regidors que passaren d'UCD al CDS i acabaren al PP, partit que compta en la seua executiva provincial amb **Pedro Barrios**, regidor de Turisme i destacat ex-fuerzanovista local.

Antoni Major, regidor de l'Ajuntament de Benidorm, no es queda arreu. Del Partit Nacionalista del País Valencià, Major anà a la UPV, continuà amb la Democràcia Cristiana i, de moment, guarda el carnet del CDS. Ell i sis regidors més de la Marina Baixa es presentaren a les últimes municipals per la DC, per acabar, quasi instantàniament, al grup d'Adolfo Suárez.

Al CDS s'han produït moltes altes, algunes molt flagrants. Així, el diputat **Jiménez Blanco**, ex-president del grup parlamentari de la UCD, ex-president del consell de l'estat, ex-militant d'Alianza Popular i ex-diputat del partit liberal, abans que cedesista. O l'ex-portaveu conservador a les Corts valencianes **Joaquín Santo Matas**, ex-aliancista, ex-Unió Valenciana i ara seguidor del Duc de Suárez.

El Movimiento i la Unió

José Antonio Martínez Bernicola fou destacat falangista local d'Alacant com a secretari local del Movimiento. La seua fitxa de Falange ja avisava als caps del règim del *yugo y las flechas* del seu esperit aventurer i de la seua ansietat política. Bernicola ocupà, quasi amb un peu encara al falangisme, la secretaria de formació de l'executiva del PSOE al PV. És regidor de cultura de l'Ajuntament alacantí.

Franco donà grans homes públics al seu règim i també al partit que fundara Pablo Iglesias. **Rafael García Pertusa**, home fort del president de la Diputació d'Alacant, **Antonio Fernández Valenzuela**, director comercial del Banc d'Alacant i membre de l'executiva comarcal del PSOE, milità molt de temps en la ideologia de **José Antonio Primo de Rivera**, abans de triar la senda del socialisme *light*. El seu pare fou el primer alcalde franquista d'Oriola.

Del falangisme vénen molts socialistes valencians. Del franquisme dur era militant **Antonio Mulet**, primer alcalde de Calp pels militars colpistes de 1936 i ara soci de l'agrupació local del PSOE. A Sant Vicent del Raspeig, l'Alacantí, almenys dos regidors socialistes han tingut una brillant dedicació a la dictadura. Molts pobles del País Valencià en tenen d'altres. El llistat és inesgotable.

Des de l'extrema dreta vingué a Unió Valenciana **Juan Carlos Gimeno**, ara *pope* valencià del Partit Popular. De les files, aleshores maoistes, del Moviment Comunista s'acomiadà **Miquel Albuixech**, avui dia ex-regidor socialista d'urbanisme de l'Ajuntament de València i dirigent del lermisme local. Per la seua banda, **Inmaculada Sabater**, en altre temps diputada pel PSOE des d'Elx, no tingué cap problema a abandonar la seua acta de congressista i un bon sou per afiliar-se al PCE que llavors liderava **Gerardo Iglesias**, partit on continua.

Del FRAP ve l'actual conseller socialista d'Obres Públiques i Urbanisme, **Rafael Blasco Castany**. I de la Unió Democràtica del País Valencià i als voltants del Partit Comunista, **Lluís Font de Mora Montesinos**, antic advocat de la Unió de Llauradors i Ramaders i actual conseller d'Agricultura i Pesca de la Generalitat valenciana. L'ex-conseller d'Administració Pública i, a hores d'ara, vice-president socialista de les Corts valencianes, **Vicent Soler**, milità acarnissadament, temps arrere, a les cèl·lules del PSAN, abans inclús que **Josep Guia**.

D'aquest partit independentista marxaren a la recerca del poder, les glòries i l'acta d'alcalde o diputat un bon grup de militants. Del PSAN era l'actual diputat autonòmic d'UPV, **Pere Mayor**, i **Lluís Gómez**, delegat de Serveis Socials de la Generalitat al sud valencià, qui també va ser regidor socialista d'Educació a l'ajuntament d'Elx. També l'actual alcalde del Campello, **Vicent Baeza Buades**, que després d'enfrontaments al si del PSOE defen-

sant els homes de Lerma, avui milita i organitza el Partido Socialista Independiente.

Lluny d'aquell PSAN, en la Unió Valenciana, el zoo polític continua.

Joaquín Farnós Gauchía, senador per Castelló a la legislatura de 1977 amb la UCD i president d'aquella Diputació pel mateix partit, fou després diputat autonòmic i vice-president provincial d'AP, grup que deixà per entrar en UV. També el fundador de l'aliancisme castellonenc, **Manuel Giner**, president provincial i *regional* del fraguisme, anà a parar sota les sigles de **González Lizondo**. **José Tovar**, un altre ex-president provincial d'AP-Castelló, demanà l'entrada al mateix partit, però no va ser admès i es presentà a les legislatives amb la Coalició Valenciana d'**Enrique Monsonís**.

Cursa més sorprenent emprengué **Manuel del Hierro García**. Militant del PSOE durant 13 anys, des de la clandestinitat, fundador d'UGT a València, **Manuel del Hierro** va ser regidor de l'ajuntament de la ciutat pel PSOE i més tard pel CDS, grup del qual fou portaveu municipal. Del Hierro, que ara continua converses amb Joan Lerma per tornar al PSOE, arribà a tocar la porta del partit blaver i postfranquista Unió Valenciana.

Menys casos, a Catalunya

Els polítics trànsfuges no són un fet corrent al Principat, malgrat que gran part dels ajuntaments de Catalunya presenten una configuració on la *fuga* d'un dels membres del consistori acompanyada d'una moció de censura pot fer canviar de signe polític l'alcaldia. La dicotomia CiU/PSC-PSOE es manté també als ajuntaments, i els partits minoritaris, com ara ERC, CDS o els independents actuen en tant que frontisses entre un i altre, atorgant o llevant el càrrec d'alcalde, en funció de cada cas particular.

Un dels exemples de polítics trànsfuges més evidents és el de **Manuel Arbonés**, de l'Ajuntament de Lleida.

El consistori està format per dotze regidors del PSC-PSOE, i per deu de CiU, que en tenia un més abans que Manuel Arbonés deixés el partit. Amb el suport de **Josep Antorn**, ex-regidor del Grup Independent Freixes, tots dos polítics han passat a donar suport al grup socialista, que compta per tant amb el suport de catorze regidors, per tretze amb què s'ha quedat CiU —els

Manuel Oronich.

seus deu, els dos del Partido Popular, i **Francesc Freixes**, del Grup Independent Freixes.

El que és usual també és que el grup de regidors independents que hi ha en molts consistoris catalans —més com més reduït és el municipi—, canviï la seva orientació de vot, o que trenqui la seva unitat. **Francesc Ubach** és un dels dos membres del Grup d'Independents de l'Ajuntament de San Vicenç de Castellet (Bages) que ha canviat el seu suport —fins ara pel PSC-PSOE— per a atorgar-lo als regidors de CiU i ERC, que d'aquesta manera, amb la moció de censura pertinent, han rellevat de l'alcaldia el socialista **Martí Muns**.

Alcalde per decret municipal

Juan Gómez Reverte, del PSC-PSOE, és un dels casos més recents de transfuguisme als ajuntaments de Catalunya. Regidor a l'alcaldia del Papiol (Baix Llobregat), va anunciar en un principi la seva renúncia al càrrec, decisió que va reconsiderar en el ple consistorial del 20 de maig —on va resultar agredit l'alcalde convergent **Robert Casajoana**—, canviant, això no obstant, el seu vot de suport, ara a favor de CiU. Robert Casajoana havia accedit a l'alcaldia del Papiol el 16 de gener d'enguany després d'haver guanyat una moció de censura, gràcies al vot

del trànsfuga Juan Gómez Reverte, al socialista **José Guerrero**.

Juan Luis Gallardo, component d'IC (Iniciativa per Catalunya), va fer perdre l'alcaldia de Mollet del Vallès a **Carme Coll**, de la mateixa coalició. Juan Luis Gallardo és membre del PCC, que junt amb el PSUC integren IC, i la seva abstenció en la votació de després dels comicis electorals del juny de 1987 per dotar d'alcaldesa la localitat vallesana, va fer que **Montserrat Tura**, del PSC-PSOE, accedís al màxim càrrec del municipi, ja que era la cap de la llista més votada.

José Luis Ballestín, secretari general local de Sant Cugat del Vallès d'AP i regidor en aquest ajuntament per AP, va quedar-se sol després que el seu company de partit i de consistori, **Manuel Soler**, abandonés el partit a finals de 1987 i continués com a regidor independent.

Més curiós és el cas d'**Antoni Vidal** en l'Ajuntament de la Fuliola (l'Urgell). Regidor trànsfuga de CiU, Antoni Vidal va decidir donar suport a la moció de censura presentada pel grup municipal del PSC-PSOE, amb la intenció d'arrabassar l'alcaldia a **Jaume Ferrer**, de CiU. Aquest, en veure amenaçat el seu càrrec, va dictar un decret pel qual prohibia votar al regidor Antoni Vidal. Jaume Ferrer, fins que els tribunals no es pronunciïn sobre el cas, continua com a alcalde de la Fuliola. □